

med det ærede Things, idet det ærede Thing gjerne, idet Mindste meget hyppig, vil be-
dømme Statens Fornødenheder efter det
knappe Maal, hvori man i de senere Aar
har bevilget Midlerne til de forskjellige
Statsformaal, hvormod jeg i Modsetning
dertil, kun ser hen til, hvad Fyldestgjørelsen
af de nødvendige Statsformaal efter min
Menning nødvendig kræver. Og naar man
anlægger det Maal, bliver hverken vore aar-
lige Indtægter eller vor opsparede Stats-
formue overflødig.

Berg: Noget særligt Graverende fore-
kommer det mig ikke, den høitærede Minister
havde mod mit Forslag under Nr. 10. We-
get stærke Grunde udenfor den meget kjendte
Formel, forekommer det mig ikke, den meget
ærede Minister anførte mod Afstaaelsen af
en Del af Statens Indtægter. Der var en
Ytring, en Vending, som den høitærede
Minister fremkom med, i hvilken han vilde
forstrække os med, at Kjøbenhavn vilde faae
for store Indtægter derved. Jeg saae da
efter igjen, endstjøndt jeg vidste, at det ikke
var Tilfældet. Kjøbenhavn udreder 1 Mill.
i Bygningsafgift, den vil faae refun-
deret $\frac{1}{2}$ Million, men $\frac{1}{2}$ Million til
en By, der har $\frac{1}{6}$ af Landets Beboere
det vil sige, $\frac{1}{10}$ af det Beløb jeg har fore-
slaaet, forekommer mig dog ikke at være
nogen Prægravation mod Landets øvrige
Befolkning. Det kom den høitærede Mi-
nister imidlertid heller ikke nærmere ind paa,
men han hang sig i, at man ikke har været
opmærksom paa, hvad jeg allerede havde
angivet, at dette Udtryk kunde misforstaaes,
og at der skulde staa: „af de af Eiendoms-
dømmene i Kommunerne udredede Beløb“,
fordi det kunde være, at Eierne af Eiendoms-
dømmene boede i en anden Kommune.
Dette havde jeg allerede anført som Wen-
dring i Texten, og det forekommer mig at
være en daarlig Udflugt, naar man skal
tale om Realiteten af et Forslag, saa at
hænge sig i et enkelt Udtryk, der af For-
slagsstilleren er betegnet som Noget, der
skulde rettes til den følgende Behandling.
Ministeren havde ikke det Mindste imod at
vedtage et Finantsprovisorium for i Aar,
hvorefter en enkelt Ministers Budget, nemlig
den høitærede Krigsministers, blev $5\frac{1}{4}$ Mill.
høiere, end Folkethinget havde voteret.
Saa havde den høitærede Minister Penge

not, der kunde han godt undvære af Stats-
kassens Overflødighed, naar det gjaldt om
at vedtage et Provisorium til Foranstalt-
ninger, som gjentagne Gange var negtet af
Folkethinget, $5\frac{1}{4}$ Mill. Provisorium udover
den rundelige Sum, Folkethinget voterede
i Fjor, det havde den høie Conseilspræsident
og Finantsminister ingen Betænkelighed ved
at udrede; men naar der bliver Tale om at
standse den Slags vilkaarlige Statretsudøvelse
og se Trang for Die hos alle Beboere og
hjælpe dem midlertidig i deres Nød ved ikke
5, men henimod 5 Millioner for næste Aar,
saa er der ti Tusinde Betænkeligheder. Jeg
beder det høie Thing, der er gaaet paa
Høsesotter forbi hele Provisoriet — det lig-
ger jo og hviiler endnu paa anden Omgang,
og man har ikke med et eneste Ord kontrol-
leret, kritiseret eller misbilliget, hvorledes
Ministeriet har baaret sig ad med sit Pro-
visorium — jeg beder det overveie, om det
ogjaa vil erkende det passende, for at komme
til Forlig med Conseilspræsidenten, at mene,
at det ikke tør eller bør stemme for dette
Forslag. Forøvrigt er der kun reist den
Indvending, at man vilde være for god ved
Somme og give Nogle Lettelser, som ikke
burde have det efter Princippet om, at der
er udredet for meget i Skat de foregaaende Aar.
Det er meget urigtigt. Jeg kunde inarere
sige: Tværtimod; thi den store Indtægt,
som er kommet til Stede de foregaaende Aar
langt over, hvad der tidligere var ventet og
projekteret, dette store Overflud er fremkommet
ved de indirekte Skatters Stigning, altsaa
gjennem Forbrug, Forbrug ligesaa godt af
den mindre Skatteydende i Kommunen som
af den større; som af dem der virkelig have
skattepligtig Jord og skattepligtige Bygninger,
og del vilde derfor være i høi Grad ubilligt,
naar man tager en saadan Lette se af Kom-
muneskatter, at den saa ikke kommer disse
Skatteydere til Gode. Der kunde netop
reises akturat den modsatte Indvending mod
mit Forslag, nemlig at det altfor meget be-
gunstiger Hartkorns- og Bygningsafgiftsbydere,
altsaa de egentlige Eier af positive Eiendoms-
domme og altfor lidt de Andre, der
gjennem indirekte Skatter have bidraget
saa væsentligt til, at Statskassen er bleven
forøget og er kommen til at bugne gjennem
de foregaaende Aar. Jeg tror imidlertid, at
Trangen føles haardest for de faste Eiendoms-
dømmes Besiddere og navnlig Landeendoms-